

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Дупница, 11.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, II-РИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Маргарита Пл. Алексиева

при участието на секретаря Ива Д. Г.а
като разгледа докладваното от Маргарита Пл. Алексиева Административно наказателно дело № 20231510200926 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от В. И. Д. с ЕГН ***** с адрес: с. Я., общ. Д., обл.К., ул."Р. Д." № ***, против Наказателно постановление № 23-0348-000607 от 11.07.2023 г., издадено от началник група в ОДМВР Кюстендил, РУ Дупница, с което на жалбоподателя на основание чл. 53 и по реда на чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 лева за извършено нарушение на чл. 104а от ЗДвП.

В жалбата се изразява становище за незаконосъобразност на атакуваното НП, като оспорва описаната в него фактическа обстановка, която не отговаря на реалната действителност. Излагат се съображения, че не е извършил нарушението, за което е наказан. По тези съображения моли НП да бъде отменено.

В съдебното заседание жалбоподателят не се явява. Представява се от упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Моли наказателното постановление да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, като отново се твърди, че жалбоподателят не е извършил нарушението, за което е бил санкциониран.

Въззиваемата страна редовно призована не изпраща представител в съдебно заседание. В съпроводителното писмо изразява становище по депозираната жалба, като счита, че същата е неоснователна, а издаденото наказателно постановление - правилно и законосъобразно, предвид което моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение в случай, че

жалбоподателят претендира разноски за възнаграждение на адвокат и съдът счете, че жалбата е основателна.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

На 15.06.2023 г. в 16:24 часа в гр. Дупница по ул. „Св. Иван Рилски“ с посока на движение към градинката „Левски“, жалбоподателят управлявал лек автомобил "П.П.Т." с Рег.№ *****, собственост на В. Й. П. от гр. С. като по време на управлението водачът използва мобилен телефон без устройство, позволяващо ръцете му да са свободни. За констатираното нарушение свидетелят К. В. С. - мл. полицейски инспектор при РУ Дупница към ОДМВР Кюстендил в присъствието на нарушителя и свидетеля М. П. Г., съставил АУАН №956210 от 15.06.2023 г. Жалбоподателят получил препис от акта и подписал същия без да сочи възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН е депозирано писмено възражение /молба/, в която неправилно се сочи, че е срещу издаден електронен фиш. Въз основа на АУАН №956210 от 15.06.2023 г. е издадено атакуваното наказателно постановление №23-0348-000607 от 11.07.2023 г., издадено от началник група в ОДМВР Кюстендил, РУ Дупница, с което на жалбоподателя на основание чл. 53 и по реда на чл. 183, ал. 4, т. 6 ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 50.00 лева, за извършено нарушение на чл. 104а ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели, както и от приобщените към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства: Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министър на вътрешните работи, молба /възражение/ по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, справка за нарушител/водач на жалбоподателя, Заповед рег. № 277з-242/08.08.2022 г. на директора на ОДМВР Кюстендил.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице при спазване на преклузивния срок за обжалване и е насочена срещу подлежащ на съдебен контрол административно-наказателен акт, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от посочени от жалбоподателя основания. В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че АУАН и атакуваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, съобразно приложените по делото и цитирани по-горе заповеди на Министъра на вътрешните работи и директора на ОДМВР Кюстендил.

На следващо място, същите са в предвидената от закона писмена форма и

съдържание, при спазване на установения ред и в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Спазена е и законово предвидената процедура за съставянето и връчването, като в съставения АУАН актосъставителят е отразил фактическите обстоятелства на твърдяното нарушение и обстоятелствата по извършването му. АУАН съответства на предвидените с чл. 42 от ЗАНН изисквания, като нарушението е описано достатъчно ясно и конкретно с посочване времето и мястото на извършването му, както и конкретните действия, с които жалбоподателят е нарушил законовите разпоредби. Съгласно изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и свидетел-очевидец, присъствал при извършването и установяването му. Императивно установените реквизити, които наказателното постановление задължително следва да съдържа са изчерпателно изброени в чл. 57 ЗАНН. Видно от съдържанието на атакуваното НП, законосъобразно е описано, че на водача се налага наказание, както следва: по чл. 183, ал. 4, т. 6 ЗДвП – глоба в размер на 50.00 лева. В случая съдът намира, че съдържанието на атакуваното НП отговаря изцяло на законоустановените изисквания.

С оглед изложеното съдебният състав не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на санкционния акт. На следващо място настоящия съдебен състав намира, че от събрания по делото доказателствен материал се установява, че жалбоподателят Д. е осъществил от обективна и субективна страна соченото в НП административно нарушение. Съдът приема, че от доказателствената съвкупност може да бъде направен категоричен извод, че от обективна страна на посочените дата и място, жалбоподателят е управлявал лек автомобил "П.П.Т." с Рег.№ *****, като по време на движение използва мобилен телефон без устройство, позволяващо ползването на телефона без участие на ръцете му. Съдът не споделя изложените от жалбоподателя и защитата възражения, че жалбоподателят не е извършил нарушението, за което е санкциониран. Видно от показанията на свидетелите разпитани по време на съдебното следствие, които са установили нарушението, същите ясно са възприели нарушението и са описали къде точно е бил засечен да говори по мобилния си телефон жалбоподателя. Полицейските служители са категорични, че са спрели водача-жалбоподател, именно защото в движение са го забелязали да говори по телефона. Съдът кредитира показанията им тъй като същите са обективни, логични и последователни, подкрепят се от събраните по делото доказателства, дадени са от лица незаинтересовани от изхода на делото, и не кредитира показанията на разпитания свидетел Ангелов доведен от страна на жалбоподателя, тъй като от показанията на полицейските служители, а и от отбелязването направено в самия АУАН се установява, че към момента на констатиране на нарушението водачът е бил сам в автомобила. И двамата служители си спомнят категорично, че Д. е използвал мобилен телефон по време на движение на МПС, без участието на устройство "handsfree". Претенцията, че автомобилът е оборудван фабрично с такова устройство не означава, че същото е задействано, а също така е възможно да е било и изключено. Действително тезата на обвинението се подкрепя само от показанията на полицейските служители. Няма изтъкнати никакви основания за предубеденост или заинтересованост конкретно на тези контролни органи. Показанията на

същите са съдържателни, логични, не си противоречат помежду си и са дадени при липса на заинтересованост, след изясняване на въпроса за отговорността по чл. 290 от НК. Полицейските служители посочват, че са възприели непосредствено движението на автомобила и водача Д., който е използвал мобилния си телефон. На практика няма други доказателства за нарушението освен свидетелските показания на полицейските служители. Но същите еднозначно сочат признаците на нарушението от обективна страна и кой е бил водача на автомобила.

Нарушението е от категорията на т. нар. „формални нарушения“ и за съставомерността му е достатъчно поставяне в опасност на охранените обществени отношения по безопасност на движението, като не са необходими настъпването на каквито и да било общественоопасни последици.

От субективна страна, нарушението е извършено виновно. Жалбоподателят в качеството си на правоспособен водач на МПС е запознат с разпоредбите на ЗДвП, поради което е могъл и е бил длъжен да съобрази поведението си със забраната за управление на МПС по време, на което е забранено използването на мобилен телефон. С новата разпоредба на чл. 189з ЗДвП (Нов – ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.), законодателят изрично изключи приложението на чл. 28 от ЗАНН за извършени нарушения по ЗДвП. Независимо от горното и за пълнота на изложението, съдът намира за необходимо да посочи следното: Съгласно текста на § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН (Нова – ДВ, бр. 109 от 2020г., в сила от 23.12.2021 г.), маловажен случай е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Настоящият случай не е такъв. Извършеното нарушение е от категорията на формалните – не се изисква настъпване на вредни последици, които съдът да цени като незначителни. Достатъчно за съставомерността им е поставяне в опасност на охранените с разпоредбата на ЗДвП обществени отношения по опазване живота, здравето и имуществото на гражданите при осъществяване на дейността по транспорта, представляваща източник на повишена опасност. Не са налице и други смекчаващи отговорността обстоятелства.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, а наказателното постановление – потвърдено като правилно и законосъобразно.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-0348-000607 от 11.07.2023 г., издадено от началник група в ОДМВР Кюстендил, РУ Дупница, с което на В. И. Д. с ЕГН

***** с адрес: с. Я., общ. Д., обл.К., ул."Р. Д." № ***, на основание чл. 53 и по реда на чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 лева за нарушение на чл. 104а от ЗДвП, като ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Кюстендил, на основанията предвидени в НПК и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____